

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 lipca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Patrycja Bogacińska-Piątek
Protokolant:	Iwona Sławińska

po rozpoznaniu w dniu 19 lipca 2016 r. w Gliwicach

sprawy W. D.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania W. D.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 18 stycznia 2016 r. **nr** (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu W. D. prawo do emerytury od 15 grudnia 2015 roku.

(-) SSO Patrycja Bogacińska-Piątek

Sygn. akt. VIII U 429/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 18 stycznia 2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił ubezpieczonemu W. D. prawa do emerytury wcześniejszej emerytury w wieku emerytalnym 60 lat. Powołując się na art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych organ rentowy wskazał, że ubezpieczony na dzień 1 stycznia 1999r. nie udowodnił wymaganego 15 – letniego okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach.

W odwołaniu od powyższej decyzji ubezpieczony domagał się jej zmiany i przyznania mu prawa do spornego świadczenia. Podniósł, iż posiada wymagany okres zatrudnienia w szczególnych warunkach, gdyż w okresach zatrudnienia od 2 listopada 1976r. do 31 stycznia 1988r. pracował jako monter baz paliw i konstrukcji stalowych a od 1 lutego 1988r. do 31 grudnia 1998r. jako spawacz. Ubezpieczony podniósł, iż pracodawcy nie istnieją, zaś charakter pracy może udowodnić na podstawie zeznań świadków.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując stanowisko zawarte w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji. ZUS wskazał, iż ubezpieczony nie przedłożył żadnego świadectwa wykonywania pracy w

warunkach szczególnych, natomiast w przedłożonej dokumentacji tj. świadectw pracy, zaświadczeń o zatrudnieniu i wynagrodzeniu oraz legitymacji ubezpieczeniowej istnieje rozbieżność co do stanowisk pracy.

Sąd Okręgowy w Gliwicach ustalił:

Ubezpieczony W. D. urodził się (...) Wiek 60 lat osiągnął (...)

W dniu 29 grudnia 2015r. ubezpieczony złożył wniosek o przyznanie mu prawa do emerytury z tytułu wykonywania pracy w warunkach szczególnych.

Zaskarżoną decyzją z dnia 18 stycznia 2016r. (...) Oddział w Z. odmówił ubezpieczonemu prawa do wnioskowanego świadczenia, z uwagi na brak wymaganego 15 – letniego okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach.

ZUS przyjął, iż ubezpieczony na dzień 31 grudnia 1998r. posiada 25 lat i 2 miesiące i 5 dni okresów składkowych i nieskładkowych.

Do pracy w warunkach szczególnych organ rentowy nie uwzględnił ubezpieczonemu żadnego okresu zatrudnienia.

W szczególności do pracy w warunkach szczególnych organ rentowy nie uwzględnił ubezpieczonemu okresów zatrudnienia od 2 listopada 1976r. do 31 stycznia 1988r. w Państwowym Ośrodku (...) w M., od 1 lutego 1988r. do 3 lutego 1993r. w Zakładzie Produkcji (...) w Z. oraz od 4 lutego 1993r. do 31 grudnia 1998r. w (...) Company Sp. z o.o. w Z..

Sąd ustalił, iż W. D. był zatrudniony w Państwowym Ośrodku (...) w M. w okresie od 2 listopada 1976r. do 31 stycznia 1988r. na stanowisku montera baz paliw i konstrukcji stalowych oraz brygadzisty – montera baz paliw i konstrukcji stalowych. (...) zajmował się spawaniem konstrukcji stalowych, budowaniem stacji paliw, wiat gospodarczych i magazynowych w PGR. Początkowo ubezpieczony pracował na stanowisku operatora koparki – posiadał stosowne uprawnienia. Wykopywał dziury na wiaty i na stacjach paliw. Jako że ubezpieczony potrafił spawać, z dniem 1 sierpnia 1977r. powierzono mu stanowisko montera konstrukcji na wydziale instalacyjno-montażowym, który potrzebował spawaczy. W tym czasie nie uzależniano powierzenia pracy spawacza od posiadania uprawnień. Od tej daty odwołujący wykonywał wyłącznie prace spawalnicze. Montował konstrukcje stalowe na stacjach paliw, budował także potężne wiaty dla rolnictwa na kombajny, hale, magazyny. Jego praca polegała na spawaniu i złączaniu wszystkich konstrukcji, wykonywał długie spawy. Pracował na wysokościach 4-6 metrów. Taką pracę ubezpieczony wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, również kiedy sprawował funkcję brygadzisty. Jako brygadzista ubezpieczony brał bezpośredni udział w montażach i pracach spawalniczych a dodatkowo nadzorował prace brygady. Były to brygady 3 – osobowe. Jako brygadzista nie wykonywał prac biurowych.

W spornym okresie zatrudnienia w Państwowym Ośrodku (...) w M. razem z ubezpieczonym pracowali świadkowie M. H. i Z. K.. Świadek M. H. pracował w latach 1970-1983. Świadek Z. K. pracował w latach 1974–1989, jako mechanik a od 1982r. kierownik wydziału, na którym pracował ubezpieczony.

Z dniem od 1 lutego 1988r. ubezpieczony podjął zatrudnienie w Zakładzie Produkcji (...) w Z., który zajmował się produkcją naczep do przewozu koni, a później bryczek sportowych. Następnie Zakład uległ przekształceniu w Spółkę (...) a potem w (...) Company Sp. z o.o. w Z., gdzie ubezpieczony pracował do 31 grudnia 1998r. Właścicielem zakładu był świadek W. G..

Firma zajmowała się spawaniem, zaś wykonanie tapicerki i stolarki zlecano firmom zewnętrznym. Ubezpieczony wykonywał tylko prace spawalnicze oraz prace konieczne do spawania, czyli złożenie dwóch elementów, przeszlifowanie powierzchni do spawania. Spawał konstrukcje potężnych ram. Ubezpieczony prostował elementy po spawaniu przy użyciu palnika i gazów spawalniczych. Spawacze nie byli kierowani do innych prac. Taką pracę wykonywał ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy zarówno w Zakładzie Produkcji (...) w Z. , a potem

spółce (...) od 1 lutego 1988r. do 3 lutego 1993r. jak i po przekształceniu zakładu w (...) Company Sp. z o.o. w Z. w okresie od 4 lutego 1993r. do 31 grudnia 1998r.

W powyższym okresie zatrudnienia wraz z ubezpieczonym pracował świadek P. N. – pracował jako spawacz.

Sąd ustalił, iż za sporne okresy zatrudnienia ubezpieczony nie otrzymał świadectw wykonywania pracy w szczególnych warunkach.

Sąd ustalił nadto, iż ubezpieczony legitymuje na dzień 1 stycznia 1999r. okresem składkowym i nieskładkowym w wymiarze 25 lat, 2 miesięcy i 5 dni.

Bezsporne było, że ubezpieczony ukończył 60 lat życia z dniem 15 grudnia 2015r. i nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego.

Powyższe okoliczności Sąd ustalił na podstawie akt organu rentowego, akt osobowych ubezpieczonego, zeznań świadków: W. G. (nagranie z rozprawy z dnia 31 maja 2016r. min. 7.36 i n. k.28), M. H. (nagranie z rozprawy z dnia 31 maja 2016r. min. 20.10 i n. k.28), Z. K. (nagranie z rozprawy z dnia 31 maja 2016r. min. 30.16 i n. k.28), P. N. (nagranie z rozprawy z dnia 31 maja 2016r. min. 41.51 i n. k.28) oraz przesłuchania ubezpieczonego (nagranie z rozprawy z dnia 31 maja 2016r. min. 48.29 i n. k.28).

Odnośnie rodzaju pracy wykonywanej przez ubezpieczonego Sąd dał wiarę jego twierdzeniom, które zostały potwierdzone przez zeznania świadków. Świadkowie M. H. i Z. K. pracowali wraz z odwołującym w (...) w M., zaś P. N. pracował z nim w Zakładzie Produkcji (...) w Z.. Z kolei świadek W. G. był właścicielem Zakładu Produkcji (...) w Z. a następnie po przekształceniu Spółki (...) Sp. z o.o. w Z.. Świadkowie posiadają zatem szczegółową wiedzę na temat miejsca i charakteru wykonywanej przez odwołującego w okresach spornych pracy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

Stosownie do treści art. 32 ust. 1 i 4 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz.U. z 2015r., poz.748) w powiązaniu z § 3 i 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8 poz.43 ze zm.) ubezpieczonym mężczyznom urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949r. będącym pracownikami zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przy pracach wymienionych w wykazie A, przysługuje prawo do emerytury w razie łącznego spełnienia następujących warunków:

1. osiągnięcia wieku emerytalnego 60 lat
2. posiadania wymaganego okresu zatrudnienia wynoszącego 25 lat, w tym

co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Zgodnie z treścią § 2 ust. 1 powołanego rozporządzenia, okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w tym akcie prawnym są okresy, w których praca w szczególnych warunkach jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

W myśl § 2 ust. 3 do okresów zatrudnienia w szczególnych warunkach, o których mowa w ust. 1, zalicza się także okresy pracy górniczej w rozumieniu przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym górników i ich rodzin oraz okresy zatrudnienia na kolei w rozumieniu przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników kolejowych i ich rodzin, a także okresy pracy lub służby, o których mowa w § 5-10.

Z kolei zgodnie z treścią art. 184 ust 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

W myśl art. 184 ust. 2 ustawy – w brzmieniu obowiązującym od 1 stycznia 2013r. tj. w dacie złożenia wniosku oraz wydania zaskarżonej decyzji – emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Na podstawie tego przepisu, prawo do emerytury w obniżonym wieku, przysługuje ubezpieczonemu, który w dniu wejścia w życie ustawy tj. w dniu 1 stycznia 1999r. spełnił warunki w zakresie posiadania ogólnego stażu pracy oraz pracy wykonywanej w warunkach szczególnych a nie osiągnął wymaganego wieku.

Okoliczność sporna w przedmiotowej sprawie dotyczyła posiadania przez ubezpieczonego (na dzień 1 stycznia 1999r.) wymaganego 15 – letniego okresu pracy wykonywanej w warunkach szczególnych, bowiem organ rentowy nie uwzględnił mu żadnego okresu takiej pracy.

W ocenie Sądu przeprowadzone w niniejszej sprawie postępowanie dowodowe wykazało, że ubezpieczony legitymuje się wymaganym 15 – letnim okresem pracy wykonywanej w warunkach szczególnych, bowiem do takiej pracy należało zaliczyć mu sporne okresy zatrudnienia zarówno w Państwowym Ośrodku (...) w M. od 1 sierpnia 1977r. do 31 stycznia 1988r. jak i w Zakładzie Produkcji (...) w Z. od 1 lutego 1988r. do 3 lutego 1993r. oraz po przekształceniu w (...) Company Sp. z o.o. w Z. od 4 lutego 1993r. do 31 grudnia 1998r.

Jak bowiem wykazano w toku postępowania w okresie zatrudnienia w Państwowym Ośrodku (...) w M. od 2 listopada 1976r. do 31 stycznia 1988r. ubezpieczony od 1 sierpnia 1977r. do 31 stycznia 1988r. wykonywał prace spawalnicze przy montażu konstrukcji stalowe nad stacjami paliw, wiat dla rolnictwa, wiat i hal magazynowych. Jego praca polegała na spawaniu i złączaniu wszystkich konstrukcji, wykonywał długie spawy. Pracował na wysokościach 4-6 metrów. Praca taka była wykonywana w tym okresie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, w tym również kiedy sprawował funkcję brygadzysty.

Z kolei w okresie spornym od 1 lutego 1988r. do 31 grudnia 1998r., niezależnie od nazwy pracodawcy, który ulegał przekształceniu (ubezpieczony posiada świadectwa pracy za okres od 1 lutego 1988r. do 3 lutego 1993r. z Zakładu Produkcji (...) w Z. a od 4 lutego 1993r. do 31 grudnia 1998r. z (...) Company Sp. z o.o. w Z.) odwołujący wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy prace spawalnicze przy produkcji naczepek do przewozu koni, a później bryczek sportowych. Spawał konstrukcje potężnych ram, prostował elementy po spawaniu przy użyciu palnika i gazów spawalniczych. Nie był kierowany do prac nie związanych ze spawaniem.

Wykonywane przez ubezpieczonego prace przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym, gazowym, atomowowodorem są wymienione pod poz. 12, działu XIV, wykazu A, stanowiącego załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8 poz.43 ze zm.), zawierającego wykaz prac w szczególnych warunkach, których wykonywanie uprawnia do niższego wieku emerytalnego.

Bez znaczenia pozostaje, że pracodawcy nie wystawili odwołującemu świadectw pracy w szczególnych warunkach. Fakt wykonywania takiej pracy został wykazany w postępowaniu sądowym za pomocą innych dowodów. W postępowaniu odwoławczym przed Sądem nie obowiązują bowiem ograniczenia dowodowe jakie występują w postępowaniu o świadczenia emerytalno-rentowe przed organem rentowym, a Sąd może ustalić okoliczności mające

wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokość jak: okresy zatrudnienia, w tym wykonywanie pracy w warunkach szczególnych, za pomocą wszelkich środków dowodowych, przewidzianych w kodeksie postępowania cywilnego (por. uchwała Sądu Najwyższego z 10 marca 1984r. III UZP 6/84, uchwała Sądu Najwyższego z 21 września 1984r. III UZP 48/84, wyrok Sądu Najwyższego z 7 grudnia 2006r., I UK 179/06, LEX nr 342283).

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków potwierdzającym taki charakter jego pracy, uznając te dowody za spójne logiczne i wzajemnie się uzupełniające.

Mając zatem powyższe na uwadze, należało uznać, że ubezpieczony legitymuje się na dzień 1 stycznia 1999r. wymaganym 15 –letnim okresem pracy w warunkach szczególnych.

Spełnienie pozostałych przesłanek nie było sporne.

W konsekwencji Sąd, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury poczynając od 15 grudnia 2015r. tj. od osiągnięcia wymaganego wieku.

(-) SSO Patrycja Bogacińska-Piątek